

egy őrmester is tud, de az önbecslés azonos magatartását kiváltani egy közösségből csak a lenyűgöző példa lehet képes. Ez volna tehát a feladat: a lenyűgöző példa.

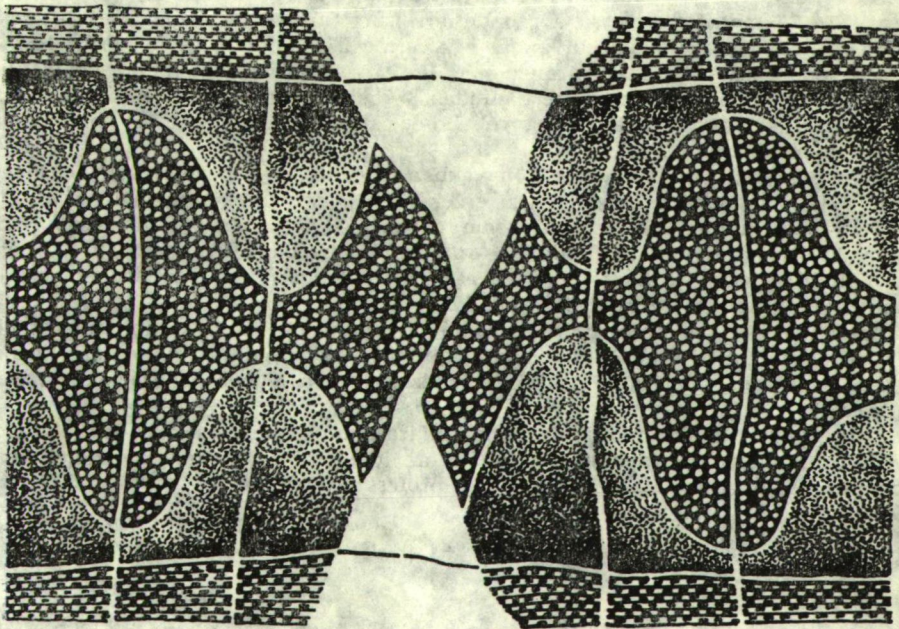
Ki kell mondani a valóságot, nem pedig tőlünk idegen álproblémákon merengeni. Becsülettel ki kell mondani a valódi veszélyt is, ha van, mert a veszély kimondásával csak a helyzetérzékelésünket erősítjük, nem pedig a veszélyt. Ki kell mondani a tévelygőknek, hogy rossz úton járnak. Hogy bármi legyen is a pillanatnyi, tetszetős látszat: nincs igazuk. Egy élet tapasztalatával a hátam mögött tudom, hogy a magyar színház most nem jó irányba megy.

Ennek ellenére türelemre intek mindenkit, mert a jó kibontakozáshoz türelemre van szükség. Csak magamtól kérdezem meg néha: elég erős vagyok-e én ahhoz, hogy ami jöhet még, el tudjam viselni? Mindegy. Most szolgálatban vagyok, s fegyelmezetten csinálom, amíg lehet. De ha ez így megy tovább, az évad végén nyugdíjba megyek, mert sajnálom ellenemre való rossz kis részfeladatokban összepiszkolni azt a negyven évet, amelyben azért sok szép is volt.

Akik ismertek, úgy emlékezzenek rám, amilyen voltam!

(A beszélgetés 1981 februárjában készült s márciusban *Bessenyei Ferenc*, kétszeres Kossuth-díjas, érdemes művész nyugdíjaztatását kérte a *Nemzeti Színház* vezetőitől. Eppen most hatvankét éves.)

PÁLFY G. ISTVÁN

SZENTI ERNŐ GRAFIKÁJA